

DEDICTVI OTCO
ZACHOVEJ NAM, PANE!

EVANGELIUM

na druhou neděli po
Devítiníku; Lk. 18, 31:

V tom čase vzal Ježíš k sobě dvanáct (apoštolů) a řekl jim: "Hle, jdeme vzhůru do Jerusalema a naplní se všechno, co proroci napsali o Synu člověka. Bude totiž vydán pohanům, budou se mu posmívat, tupit ho a na něj plivat, a až ho zbičují, zabijí ho, ale třetího dne vstane." Oni však ničemu z toho neporozuměli a to slovo bylo před nimi skryto a nechápali, co bylo řečeno. Když se blížil k Jerichu, seděl u cesty jeden slepec a žebrał. Když slyšel, že jde kolem zástup, ptal se, co to znamená. Řekli mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský. I zvolal: "Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!" A ti, co šli první, okřikovali ho, aby mlčel. On však ještě více křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou!" Tu se Ježíš zastavil a nařídil, aby ho k němu přivedli. Když se přiblížil, zeptal se ho: "Co chceš, abych ti učinil?" A on řekl: "Pa-

N E D Ě Ľ E

MISIJNÍ VĚSTNÍK

Vydáván péčí Cyrilomethodějské ligy v Kanadě

SUNDAY
RELIGIOUS
WEEKLY
LETTER

BOX 113
CHATHAM, ONT.
CANADA

Č. 24.

16. února 1958.

POSTNÍ DOBA

Tento týden, 19. února, je letos POPELEČNÍ STŘEDA - počátek postní doby, která končí na Bílou sobotu, letos 5. 4.

Postní doba trvá čtyřicet dní - nečítaje neděle - na památku čtyřicetidenního postu Páně. Je to doba přípravy na velikonoce - doba pokání. Církev žádá, abychom si uvědomili pomíječnost věcí tohoto světa, káli se z hříchů, konali dobré skutky, přijímali sv. svátosti.... Barva bohoslužebných rouch je fialová, symbolisující pokání.

Na Popeleční středu se světí popel z palmových ratolestí Květné neděle předešlého roku. Posvěceným popelem kněz dělá kříž na čele věřících a modlí se: POMNI, ČLOVĚČE, ŽE PRACH JSI A V PRACH SE OBRÁTÍŠ.

V duchu pokání, během postní doby, zachováváme pŮst a zdrželivost od masitých pokrmů: POSTITI SE znamená, jen jednou denně se plně nasytiti (oběd) a možno mimo to dvakrát denně něco pojísti, méně než obvykle (snídaně, večeře). PŮST jsou povinni zachovávat věřící, kteří dosáhli 21. roku svého věku a nepřekročili ještě 70. rok svého věku. PŮst váže ve všechny VŠEDNÍ dny postní doby. Od postu jsou vyňati nemocní a těžce pracující, když jejich zdraví a pracovní schopnost by byly postem ohroženy. V případě pochybnosti o povinnosti postu mají se věřící otázati svého faráře, po případě si od něho vyžádati dispens, kterou snadno dostanou na př. matky očekávající dítě.

ZDRŽELIVOST od masitých pokrmů znamená: nejísti maso, masovou polévku a omáčku z masa. NB. Sádlo, ryby, vajíčka, možno jísti. Zdrželivost od masitých pokrmů jsou povinni zachovávat věřící od 7. roku věku až do smrti. Zdrželivost je úplná, když po celý den jsme povinni zdržovat se masitých pokrmů. Je částečná, když je dovoleno jednou denně, t. j. při hlavním jídle (oběd) jísti masité pokrmy. - Úplná zdrželivost se zachovává VŠECHNY PÁTKY celého roku, vyjma, když na pátek připadne zasvěcený svátek; ve vigílie některých velkých svátků; a v době postní také na POPELEČNÍ STŘEDU a na BÍLOU SOBOTU. Je naznačena v našich katolických kalendářích "celou rybou". - Částečná zdrželivost se zachovává v kvatembrově středy a soboty, v postní době letos 26. února a 1. března. Je naznačena v kalendářích "poloviční rybou".

PŮst a zdrželivost od masa jsou dobré skutky, které konáme v duchu pokání, abychom se přemáhali a činili zásluhu za své hříchy. V době postní máme být také horlivými v modlitbě; účastnit se často, možno-li denně, mše sv. i jiných pobožností; odpírat si nedovolené rozkoše (hříchy), i dovolené radovánky (proto se nekoná svatební veselí v době postní); máme přistupovat častěji ke sv. zpovědi a sv. přijímání... slovem: hledat více hodnoty věčné, zduchovnit více svůj život, oprostit se více od pomíječnosti.

ne, ať zase vidím!"
A Ježíš mu řekl: "Prohlédni! Víra tvá tě uzdravila." A najednou prohlédl a šel za ním a velebil Boha. A všecken lid, když to uviděl, vzdal Bohu chválu.

POUČENÍ:

Vidíme vševědounost Krista, Syna Božího: předpovídá své umučení.

Vidíme činnou víru slepce: volá a prosí pokorně a vytrvale, a Kristus Pán jej uzdravuje.

CÍRKEVNÍ KALENDAŘ:
-Ned. 16. II.: Druhá ned. po Devítníku; -Út. 18.2: sv. Šimona; -Stř. 19.2: Popelční středa, počátek postní doby; půst újmy a úplné zdržlivosti od masitých pokrmů; udělení popelce; -Sob. 22.2: Katedry sv. Petra v Antiochii.

OPRAVA: -Sv. Otec Pius XII. vykonal pouť do Lurd, jako papežský legát, NA UKONČENÍ Svatého roku 1900 výročí umučení Páně, 28. dubna 1935. -VPz. Jan Botek SI VZAL NA STAROST upravení Osadní síně sv. Antonína v Chathamu a úpravu řídil.

Z KATOLICKÉHO SVĚTA:
-V Polsku je nyní velké množství kněžských a duchovních povolání: Z úcty mariánské a pronásledování roste hojná milost Boží. -V jižním Vietnamu je nyní silné hnutí konverzí k Církvi, rostoucí z pronásledování na severu.

LURDSKÉ PANNĚ.

František Grám.

-Tam v dáli k oblačné až horstva hrází
leť touho moje vroucí perutí -
tu odpočineš steré po nesnází
a v svatém pokoříš se pohnutí -
tam Paní čeká tě jak růže v mlázi -
ó Milostivá!

-Do bran Tvých vjíždím, Královno a Paní,
já, chudý bard a poutník skromný jen -
již vlajte korouhve a pějte k uvítání
vy, druží mí - já v slzách rozechvřen -
mne nechte raděj pozdravit ji v lkání -
ó Přívětivá!

-Buď zdráva, skalní holubičko bílá,
Ty hvězdo, perlo, květe milostný,
zde, v stánku svém, jež soběs vyvolila,
mé duše přijmi hymnus radostný,
jež z hloubi své Ti, Panno, povysílá -
ó Přesladká!

-Vše, všechno, Paní, co jsem někdy zpíval,
svou bolest, práci, přemohý svůj hřích,
ať minulosti sen, neb budoucnosti příval,
já kladu Ti do drahých rukou Tvých -
Tys naděj všech, kdo Tebe někdy vzýval -
ó Panno Maria.

-----0000-----

PIUS XII. O LURDSKÉM JUBILEU. - Sv. Otec Pius XII. vydal 2. července 1957 encykliku o stoletém výročí zjevení Panny Marie v Lurdech. Píše v ní:

"Dnes se obracíme k oné slavné svatyni, která se chystá přivítat u břehu řeky Gave velký počet poutníků. Jestliže už po sto let vroucí společné i soukromé modlitby vyprosily na Bohu na přimluvu Panny Marie tolik milostí uzdravení a obrácení, pak chováme pevnou naději, že i v tomto jubilejním roce Panna Maria hojně splní očekávání svých dětí. Především však jsme přesvědčeni, že ona sama nás tam vybídne, abychom si vzali ze zjevení duchovní poučení a abychom se celým srdcem dali cestou, kterou nám Ona jasně ukázala.

Tato poučení - věrný to ohlas Evangelia - podivuhodným způsobem poukazují na rozdíl mezi plány Božími a prázdňou moudrosti světa. Neposkvrněná Panna, již se nikdy nedotkl hřích, se zjevuje nevinné dívce, a to uprostřed světa, který si není vědom zla, jež jej šíří; uprostřed světa, který zakrývá své ubohosti a nespravedlnosti zdánlivým blahobytem, zevnějším leskem a bezmyšlenkovitostí. V mateřské lásce Maria obrací svůj zrak k tomuto světu vykoupenému krví svého Syna; v tomto světě však hřích den co den hromadí spoušť na spoušť. A proto Maria volá třikrát na výstrahu: "Pokání, pokání, pokání!" Maria žádá též skutky, jež naznačují vnitřní pokání: "Jdi políbit zemi za pokání za hříšníky!" A k činům třeba připojit modlitbu: "Modlete se k Bohu za hříšníky!" U milostné lurdské jeskyne svatá Panna jménem svého Božského Syna nás vybízí k obrácení srdce a k důvěře, že nám bude odpuštěno. Uposlechneme jejího volání? - Pravá velikost nastávajícího jubilea spočívá právě v pokorné odpovědi člověka, který uznává, že je hříšníkem. Kolik dobrodiní můžeme očekávat pro Církev, jestliže každý lurdský poutník, a každý katolík duchovně spojený s lurdskými oslavami, USKUTEČNÍ TO TO DÍLO POSVĚCENÍ NEJDŘÍVE UPŘÍMNĚ V SOBĚ SAMEM..."

sti tohoto světa - ta...

Kristus Pán pravil: "Chce-li kdo za Mnou přijít (do nebe), zapři sebe sám, vezmi svůj kříž na sebe každodenně, a následuj Mne" a "Nebudete-li činit POKÁNÍ, všichni zahynete!" - Panna Maria v Lurdech i ve Fatimě žádala POKÁNÍ, jakožto cestu k míru na světě i k štěstí na věčnosti.. Rozhodněme se, že chceme prožít letošní dobu postní opravdově v duchu pokání..

-----0000-----